

Temps Ordinari - Baptisme

[Is 40,1-5.9-11 o bé Is 42,1-4.6-7](#)
[Tt 2,11-14. 3,4-7; o bé Ac 10,34.38](#)
[Lc 3,15-16. 21-22](#)

El Baptisme de Jesús Hi ha tres moments claus de la vida de Jesús, segons els evangelis de Mc, Mt i Lc, que comencen amb **una teofania**: en el baptisme del Jordà a l'inici de la seva vocació-missió; en la transfiguració al Tabor, just abans d'emprendre el camí cap a Jerusalem; i a l'hort de les oliveres, abans de la passió. En tots tres moments succeeix la revelació del misteri de Déu "mentre [Jesús] pregava". A l'evangeli de Mc sembla que només Jesús veu els cels oberts i escolta la veu del Pare; és una experiència personal; a Mt sembla que són Joan i Jesús els qui veuen els cels oberts. A Lluç, el fet va succeir "un dia que tot el poble es feia batejar", com si tothom veiés el misteri de Jesús. A l'evangeli d'avui hi ha dues parts. La primera és la manifestació de Joan respecte a la seva identitat, que ell no és el Messies, amb la diferència de baptismes entre el seu i el de Jesús. La segona, l'experiència baptismal de Jesús. Entre mig, que no hem llegit, ens parla de l'empresonament de Joan per part d'Herodes. Podríem dir que **Joan és conscient que el seu baptisme és un baptisme de conversió** i el de Jesús de transformació. El seu és amb aigua; el de Jesús amb Esperit Sant i foc. El símbol de l'aigua com a element natural, ajuda a entendre el baptisme de Joan: neteja, purifica, fa créixer. El símbol del baptisme de Jesús és l'Esperit Sant i el foc. Els evangelis de Joan parla de l'Esperit Sant com una font al fons del cor que sempre va donant aigua, sempre l'aigua és nova: l'aigua ja no ve de fora, sinó que surt de dintre. *L'aigua que jo li donaré és convertirà dintre d'ell en una font, d'on brollarà vida eterna* (Jn 4,14). Aquets batejats han nascut en l'Esperit, és un nou naixement. Al baptisme **l'experiència de Jesús és l'experiència de Déu com a Pare, com a Esperit; i la d'ell com a Fill**. És l'experiència cabdal de la seva vida. Aquesta serà la bona notícia que comunicarà als homes, perquè sap que aquest Pare seu és també Pare de totes les persones. Comunicar que Déu és Pare serà la seva gran novetat. La humanitat ha de viure en filiació i en fraternitat. Això representa per a ell el cel que s'obre, l'Esperit que davalla sobre ell, i les paraules que sent "Ets el meu Fill, el meu estimat". En la primera oportunitat que té el Pare, manifesta tota la seva estima pel Fill. En Lluç, que Jesús prega tan sovint, la seva pregària és tornar a l'experiència del baptisme, és actualitzar en la seva consciència la teofania baptismal, és reviu aquella estima i aquella bona nova que li fa caminar pels pobles de la Galilea anunciant-la. **El nostre baptisme** Nosaltres som batejats en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant. Això és un do i una responsabilitat. És un do que ens dóna vida i hem d'agrair tots els dies de la nostra vida; i és la tasca de ser deixebles de Jesús i cada dia més semblants a ell. Ser **batejats en el nom del Pare** vol dir en el nom del Déu Pare de nostre Senyor Jesucrist. Aquest Déu Pare de Jesús és el Déu dels cristians. I com Jesús s'adreçava a ell com a Fill, també nosaltres ens podem adreçar com a fills. El baptisme ens capacita a parlar Déu, i ho fem pregant. La nostra oració pot ser de lloança, d'agraïment, de perdó, de dolor, d'estima. Els pares joves que bategen el seu fill han de saber que han d'ensenyar els fills a pregar, començant pels petits fets de la seva vida d'infants, convertits en pregària vocal pels pares, que han de ser els primers mestres de pregària dels seus fills. Això vol dir que "els cels es van obrir". Ser **batejats en el nom del Fill** vol dir que hem d'aprendre de Jesús la manera de ser fills de Déu. Jesús va ser l'enviat, el servidor, el que va donar la vida per nosaltres. Aquests trets fonamentals de la seva vida han de ser també els nostres. El cristià és un enviat, que entronca amb el Senyor que l'envia i amb els homes i dones als qui és enviat, començant amb els qui estan a costat nostre. Ell ha vingut a servir i no a ser servit, ha vingut a ser un home per als altres, i voluntàriament ha donat la seva vida per nosaltres. Si primerament el baptisme ens ensenyava a parlar a Déu, ara ens ensenya a parlar als homes, servint-los, ajudant-los. Les paraules del Pare assenyalen el Fill i els fills com a persones molt estimades. Ser **batejats en el nom de l'Esperit Sant** vol dir que tenim l'Esperit de Déu en el nostre cor, que és l'Esperit que va acompanyar Jesús tots els dies de la seva vida. És l'Esperit que ens actualitza l'evangeli de Jesús, que ens ensenya a pregar, a servir, a discernir què hem de fer en cada moment. És un Esperit de consolació, de fortalesa, de discerniment, però sobre tot és la manifestació de l'amor de Déu. *Déu donant-nos l'Esperit Sant ha vessat el seu amor en els nostres cors* (Rom 5, 5). L'Esperit estimant-nos ens ensenya a estimar d'una manera generosa, permanent, donativa, abundant, perquè el cor està ple d'ell. Hem d'aprendre a estimar i hem d'ensenyar a estimar, i aquest és un llenguatge on les obres són més significatives que les paraules, que també en són. Estimar és posar-nos als peus dels altres, com Jesús; és donar la vida per als altres, com Jesús; és ser el servidor de tots, com Jesús. Per a Jesús, el que serveix és el senyor. El baptisme ens fa homes i dones que pregunten, que serveixen i que estimen.

ETIQUETES

[JOAN BAPTISTA](#) [FILIACIÓ](#) [BAPTISME](#) [TEOFANIA](#) [TRINITAT](#)